

Dirk de Bruijn is geboren op 15 september 1926 te Rotterdam. Dirk was een zoon van de drukkerij-eigenaar Dirk de Bruijn en Cornelia Deddens. Het echtpaar De Bruijn-Deddens kreeg zes kinderen.

Dirk volgde het lager onderwijs op de Da Costaschool in zijn woonplaats daarna het mulo-onderwijs en vervolgens bekwaamde hij zich als typograaf op de grafische afdeling van de ambachtsschool in Den Haag. Niet verwonderlijk dat hij ging werken in het bedrijf van zijn vader aan de Insulindestraat in Den Haag.

Dirk was lid van de Albert Schweitzergroep (groep 9 uit Rotterdam). De groep houdt gedurende de oorlog clandestien bijeenkomsten als modelbouwgroep 'HoKo' ('Houd Koers') en de stam treedt op als brandwacht in het Eudokia-ziekenhuis te Rotterdam.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog zat vader De Bruijn in het verzet. Hij maakte onder andere deel uit van de Ordedienst (O.D.), terwijl vanaf augustus 1944 het illegale blad Trouw op zijn persen werd gedrukt. Sinds juni 1944, de maand van de geallieerde invasie in Normandië, maakte ook Dirk junior deel uit van de ondergrondse. Hij kreeg de onweerstaanbare drang een extra steentje bij te dragen aan de eindoverwinning op de bezetter, want op maandag 14 augustus 1944 schreef hij een afscheidsbrief aan zijn ouders, met daarin de mededeling dat hij wat van plan was. Om veiligheidsredenen omschreef hij niet precies zijn werkelijke doel. Liftend en lopend, meerdere malen slapend in de open lucht, is hij via Luik en Lille in het Franse Amiens terecht gekomen. Een week na zijn vertrek uit Rotterdam arriveerde Dirk in het dorpje Argœuves. Volgens zijn dagboek legde hij op 1 september 1944 het eerste contact met Britse troepen. Meteen bood hij zijn diensten aan als tolk Duits. Een dag later kreeg hij als tolk een officieel dienstverband bij het Engelse leger in de rang van sergeant. Na enkele malen te zijn overgeplaatst kwam hij in Nederlandse krijgsdienst bij het Corps Tolken. Dat ging niet zonder slag of stoot. Hij was namelijk klein van postuur en amper de puberteit ontgroeid. Daarom werd hij eerst niet aangenomen. Pas nadat tranen in zijn ogen opwelden, werd hij alsnog ingelijfd.

Op 26 maart 1945 is hij in de omgeving van het Duitse Xanten op zijn motorfiets door niet opgehelderde oorzaak in de vijandelijke linies terechtgekomen en door een aantal kogels getroffen. Vrijwel onmiddellijk moet de jonge Rotterdammer zijn dood. De volgende dag werd zijn lichaam gevonden. Volgens een tweede lezing zou Dirk door een burger in een hinderlaag zijn gelokt en daarna doodgeschoten. In ieder geval was Dirk een van de zes Nederlandse tolken die in actieve dienst het leven verloor. Aanvankelijk werd Dirk vlak achter de frontlijn in een landelijke omgeving begraven. Hij werd herbegraven op het Nationaal Ereveld Loenen.

Zijn Scoutinggroep hield op 1 december 1945 een herdenkingsbijeenkomst. De vijf leden van de groep die de oorlog niet hebben overleefd, Sam Esmeijer, Dick de Bruijn, Koos Erwich, Marius van der Ven en Henk Verkuyl, worden herdacht.

Meer informatie

[Dirk de Bruijn \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://Dirk.de.Bruijn.oorlogsgravenstichting.nl)

[Albert Schweitzer Groep, scouting in Rotterdam sinds 1935](http://Albert.Schweitzer.Groep.scouting.in.Rotterdam.sinds.1935)
[Albert Schweitzer Groep Scouting Rotterdam \(asg-rotterdam.nl\)](http://Albert.Schweitzer.Groep.Scouting.Rotterdam.asg-rotterdam.nl)

Ook in onze Groep heeft de oorlog lege plaatsen achtergelaten. Vijf van ons kwamen niet meer terug.

DICK DE BRUIJN.
KOOS ERWICH.
SAM ESMEIJER.
MARIUS VAN DER VEN.
HENK VERKUYL.

Ze stierven allen een verschillende dood. Koos en Marius werden, bezig met eigen plannen, onverwacht weggenomen. De andere drie stelden hun leven bewust in de waagschaal. Zij telden dood en gevaren niet omdat zij voelden dat zij hun land moesten helpen. Zij konden van elke dag verwachten dat het hun laatste zou zijn.

Alle vijf waren ze nog jong. Maar geen van hen is te vroeg gestorven. God weet wat Hij moet doen en laten. Wat voor ons kort is, is bij Hem vaak lang, en wat wij klein vinden, vindt Hij groot.

Het waren heel verschillende jongens. Ieder van hen had zijn goede en zijn verkeerde dingen. Maar één ding mogen we zeggen: dat ieder op eigen manier ernstig getracht heeft zijn plicht te doen tegenover God en zijn land, iedereen te helpen waar hij kon, en de padvinderswet te gehoorzamen.

Daarom geloven wij ook niet dat hun spoor geëindigd is op de verschillende plaatsen waar zij begraven liggen, maar dat die sporen zijn samengekomen in ons hemels vaderland.

Dit mag ons tot troost zijn.

En daarom mogen zij ons ten voorbeeld blijven.

Rotterdam, November 1945. A. G. STIENSTRA.

DICK DE BRUIJN. †
GEBOREN 15 SEPTEMBER 1927.

Op 14 Augustus 1944 vertrok Dick. De volgende dag kregen wij een brief van hem dat hij dienst heeft genomen bij het geallieerde leger. Uit zijn dagboek blijkt, dat hij van Rotterdam per trein naar Den Haag is vertrokken en vandaar naar Maastricht. Van Maastricht lopende door België naar Frankrijk; een afstand van 165 kilometer in een week tijd. Op verschillende plaatsen heeft hij geholpen bij boeren voor eten en onderdak.

In Frankrijk heeft hij zich aangesloten bij de Engelsen, waar hij als tolk is opgenomen. Ook de slag bij Normandië heeft hij meegemaakt, evenals de bevrijding van Zuid-Nederland. Van Nederland is hij meegetrokken naar Duitsland. Nu zijn er twee lezingen van zijn dood:

- 1e. Volgens Majoor v. d. Velden is hij in een hinderlaag gelokt door de Duitsers en daar vermoord;
- 2e. Volgens den Kolonel is hij zonder enig bericht te geven per motorrijwiel op een weinig gebruikt paadje recht op de Duitse linies ingereden en heeft hij toen de kogel gekregen.

Welke van de twee de juiste is, zal wel niet worden opgehelderd. De begravenis heeft plaats gehad op 26 Maart 1945 in de buurt van Wezel in Duitsland en is geleid door een Schotsen predikaant. Een der officieren heeft een tekening van het kruis gemaakt dat op zijn graf is geplaatst.

(Uit een brief van zijn Ouders.)